

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkrvněného
Početí Panny Marie

Č. 78
povolební
2008

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

S Marií v rozhovoru s Ježíšem

*Maria, Matko pokorného „ano“,
Ty jsi slýchala Ježíše
a znala jsi zvuk Jeho hlasu
a tlukot Jeho srdce.
Jitřní Hvězdo, mluv nám o Něm
a vyprávěj nám o své cestě,
abychom i my kráčeli touto cestou víry.*

***Maria,**
Tys bydlela v Nazaretě s Ježíšem,
vtiskni do našeho života své city,
svou učenlivost, své mlčení, které naslouchá,
a učíš, ať Slovo zplodí opravdu svobodná rozhodnutí.*

***Maria,**
mluv nám o Ježíši,
aby svěžest naší víry
zářila v našich očích
a zahřála srdce toho, kdo nás potká...*

Benedikt XVI – Modlitba

Z obsahu

- Volby do pastorační rady
- Zprávy z farnosti
- Výročí farního zpravodaje
- Z Albánie
- Z Kosova
- Vybíráme z kroniky
- Nejen pro děti
- Přemítání o farnosti III.
- Mariina legie
- Knihy pro mládež
- A mnoho dalšího...

15 let výročí farního zpravodaje

■ ■ ■ VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY

Děkuji všem, kteří se zúčastnili voleb do pastorační rady farnosti, a též členům volební komise. Věřím, že nově ustanovená rada bude nástrojem k prohloubení vzájemné propojenosti farníků, zdrojem inspirací a též místem modlitby. Děkuji i všem, kteří jsou ochotni v radách působit.

P. Jan Balík

■ Zápís z voleb

Dne 6. dubna 2008 byla v naší farnosti volba do pastorační rady.

Co předcházelo: jmenování volební komise panem farářem. Její složení: Martina Maixnerová, Marie Mocová a Pavel Tater. Po několika výzvách na podávání návrhů se jmény eventuelních kandidátů pro volby, jsme dostali 13 lístků, ze kterých vzešlo 23 navržených farníků. Těchto jsme se zeptali, zda přijímají kandidaturu pro nadcházející volbu. Po oslovení zůstalo kandidátů 11, a z těch měl vzejít trojlístek členů pastorační rady.

Vlastní volba proběhla v neděli po všech dopoledních i po večerní mši svaté. Platných volebních lístků bylo do urn vhozeno 364. Po sečtení hlasů bylo jasné, že na prvních třech místech jsou:

- Karel Duchek se 197 hlasy
- Milan Moc se 125 hlasy
- doc. Eduard Krajník se 119 hlasy

Marie Mocová

Opsáno z volebního lístku: „Mám radost, kolik ochotných lidí se hlásí k práci ve farnosti. Volila bych všechny. Protože lze jen tři, hlasovala jsem pro ty, kteří zatím nějakou specifickou činnost nemají, aby se zapojilo co nejvíce lidí. Ostatních nezaškrtnutých si velice vážím. S. J.“

■ ■ FARNÍ RADY

■ Pastorační rada

Členové pastorační rady naší farnosti ze svého úřadu:

- P. Mgr. Jan Balík
- P. RNDr. Vladimír Kalík – farní vikář
- Mgr. Pavel Reumann – jáhen
- Bc. Markéta Mocová – charita
- František Novák – Mariina legie

Zvolení členové:

- Karel Duchek
- Milan Moc
- Doc. RNDr. Eduard Krajník, CSc.

Členové jmenovaní farářem:

- Mgr. Helena Bartáková
- Ing. Martina Hlaváčová
- PaedDr. Jana Vachulová

■ Ekonomická rada (jmenuje farář)

- P. Jan Balík
- Ing. Marie Kamarádová
- Marie Boháčová
- jeden člen, který teprve bude zvolen pastorační radou

■ Poznámka na závěr

Je na místě otci Balíkovi poděkovat za velkorysý přístup s jakým jmenoval zbývající členy rad. Totiž dle stanov pastorační i ekonomické rady může farář jmenovat členy podle svého uvážení. To, že otec Jenda jmenoval lidi z navržených kandidátů, není tedy samozřejmým pravidlem. Sám k tomu říká: „Svědčí to mimo jiné o tom, že navržené kandidáty pokládám za schopné, vážím si jejich přínosu pro farnost a rád s nimi budu spolupracovat.“

Tedy „milé rady“, čeká vás práce nová a neznámá, ale, jak praví Písmo

...nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi Ty...

(Ž 23,4)

takže když vložíte své konání do Božích rukou nebudeme mítí nedostatku ani my.

Marie Mocová

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Nový jáhen ve službě naší farnosti

Od 1. března byl ustanoven do služby naší farnosti jáhen Pavel Reumann. Bydlí nedaleko kostela a od svého jáhenského svěcení v roce 2004 doposavad sloužil ve farnosti v Hostivaři. Mnozí ho již znáte, protože s manželkou a dvěma dětmi do našeho kostela přicházeli na bohoslužby.

Je učitelem na Střední odborné škole u Vinohradského hřbitova v Praze 3. Tam vyučuje od úterý do pátku elektrotechniku a základy společenských věd a na stejné škole působí jako výchovný poradce.

Na Křesťanském gymnáziu v Hostivaři učí v pondělí náboženství děti ve čtyřletém cyklu.

Pavel je též advokátem u Interdiocézního církevního soudu. Je salesiánským spolupracovníkem. Rád hraje squash a vaří.

■ ■ ■

■ ■ PŘEHLED FARNÍCH AKCÍ

Setkání bývalých katechumenů

naší farnosti bude v neděli 4. května po večerní mši svaté v 19 hodin na faře. Moc se těšíme na další milé posezení s Vámi a vzájemné duchovní obohacení. Naše řady by měli rozšířit bývalí loňští katechumeni.

Poutí do Říma – podrobnosti

Všechny poutníky zveze na setkání v neděli 8. června 2008 v 19.00 hod. do farního sálu. Během setkání se dozvíte podrobnosti. Kdo by se nemohl zúčastnit, získá informace u pí. Mocové.

Pouť do Prachatic

Srdečně zveme na jednodenní pouť do Prachatic, rodiště sv. Jana Nepomuka Neumanna, v sobotu 14. června. Odjezd od našeho kostela. Pouť je vhodná zejména pro starší farníky. Cena max 350 Kč. Přihlásit se můžete v knihovně nebo v kavárně u knihovnic. Zároveň, prosíme, plaťte zálohu 300 Kč.

Poutní zájezd do Polska

Jako každoročně nabízí CK Palomino poutní zájezd do Polska s duchovním doprovodem P. Zbigniewa Grzyba. Koná se v červnu 12. – 15., na také již tradiční místa – Vambeřice, Čenstochová, Krakov – Lagiewniki, Wieliczka (solné doly), Kalwaria Zebrzydowska.

Cena: 3 900 Kč.

1. – 3. 5.	Víkend pro mladé břimovance
8. – 11. 5.	Víkend pro děti v Nymburce
9. – 12. 5.	Celodenní výstav Eucharistie

■ Pro děti

neděle 1. 6.	10.30	První svaté přijímání – vystoupí děvčata s modlitbou tancem.
	odpol.	Dětský den

■ Z centra pro rodinu arcibiskupství pražského

sobota 31. 5.	Pouť rodin pražské arcidiecéze na Tetín (Mons. Václav Malý).
17. – 21. 8.	Exercicie zaměřené na mladší manželské páry do cca 5 let manželství na Svaté Hoře . (P. Ladislav Štefek a P. Zdeněk Králík)

■ Pan kardinál Miloslav Vlk zve

středa 23. 4.	18.00	Mše sv. v katedrále na oslavu svátku sv. Vojtěcha
sobota 3. 5.		Arcidiecézní pouť za kněžská a řeholní povolání na Svaté Hoře
sobota 10. 5.	10.00	Pouť do katedrály v rámci roku sv. Václava
čtvrtek 22.5.	7.00	Mimořádná mše sv. v našem kostele místo večerní.
	17.00	Slavnost Těla a Krve Páně v hlavním městě Praze. Mše sv. v katedrále s tradičním eucharistickým procesím.

■ ■ PLÁNOVANÉ AKCE NA VELKÉ PRÁZDNINY 2008

■ Pro mládež – celostátní

Activ o8

18. 7. - 20. 7. 2008 setkání mládeže České a Slovenské republiky na Velehradě. Přímý přenos světového setkání mládeže s papežem v Sydney.

Podrobnosti: <http://activ8.signalny.cz/>

■ Pro mládež – farní

Na kolech: od Lipna do Novohradských hor (přibližně od 12ti let)

Od 28. června do 5. července s P. Jendou Balíkem. Putování po krásné přírodě bude provázet každý den duchovní program a mše svaté v přírodě. Nebudeme bláznit, tak se nebojte přihlásit (ale flákat se také nebudeme). Cena: 2 000 Kč.

Slovensko si nenech ujít – málo známé části Tater (od 14ti let)

Od 1. do 9. srpna se chystáme pobýt v Tatrách – Pribylině (střední Tatry). Ubytování v penzionu. Program bude vhodný pro radikály, ale výlety budou připravovány i pro „umírněné“ ☺. Mládež doprovází P. Jenda Balík. Cena: 3 800 Kč.

Tábor v Německu

Německý tábor nabízí pro mladé z naší farnosti od 10 do 25 let naše družební farnost Lappersdorf. Koná se první týden v srpnu. Farnost zve děti zdarma. Rodiče dětí hradí pouze dopravu. Jedná se o jedinečnou možnost, jak se pocvičit v němčině a zároveň obnovit kontakty mezi našimi farnostmi.

■ Pro děti

Farní tábor

Tábor od 18. do 30. srpna vedou rukou laskavou, ale pevnou P. Jan Houkal a Lída Buriánová.

Záložní tábor

Pokud se děti nedostanou na farní tábor nebo jim nevyhovuje termín, doporučujeme tábor pro děti z křesťanských rodin a jejich kamarády ve Františkově v Podkrkonoší.

Termíny jsou 28.6. – 13.7. (1. běh) a 15.7. – 30.7. (2. běh). Přihlášky v sakristii.

■ ■ PATNÁCTILETÉ VÝROČÍ FARNÍHO ZPRAVODAJE

A léta běží, vážení...

Naš farní zpravodaj **Vzkříšení** již vychází 15 roků. Na lidský věk je to málo, na zpravodaj až dost. Když se probíráte archivem všech čísel zpravodaje, ožíví se vám život farnosti rok za rokem.

Jméno zpravodaji – Vzkříšení – dal P. Marian Klener. Několik prvních výtisků sledovalo stavbu chrámu a činnost společenství mladých, kteří se scházeli, pořádali různé akce a hráli a zpívali při dětských mších. Po slavnostním posvěcení chrámu se začaly rozbíhat další akce. Začali jsme tvořit zpravodaj sice bez zkušeností, ale s nadšením, snažili jsme se všichni a učili se za pochodu, pan farář bděl nad obsahem a radil, jinak nezasahoval, ale osobně tiskl (kopíroval) zpočátku 4x, brzy 6x ročně 300

výtisků. Ve zpravodaji najdete na přední stránce 64x úvodní vlídné a nabádavé slovo P. Mariana. Je vidět, jak měl farnost opravdu rád.

Nový chrám se pomalu plnil uměleckým interiérem, ve zpravodaji se objevovaly diskuse o vzhledu sochy Panny Marie a různé návrhy. S prvním výročním posvěcením našeho chrámu a také s příchodem pana farního vikáře se začaly rozbíhat další akce. Mimo práci s dětmi, modlitební společenství, akce farní charity, společenství mladých a každoroční společenské večery, které již fungovaly, se začala budovat farní knihovna, pořádaly se poutě do poutních míst v Čechách, do Lappersdorfu, v pozdějších letech do Říma,

do Svaté země, do Lurd a Fatimy, do Taizé a Lisieux a o všech zpravodaj podrobně informoval. Také najdeme zmínky o vzácných návštěvách pana kardinála Vlka, pana nuncia Coppy a přednáškách (např. Kateřina Lachmanová, MUDr. Susa, prof. Mlčoch). **Vzkříšení** se snažilo také přinést aktuální články, kratší i delší „moudra“, básně-modlitby a také trochu poučení. Začali jsme informacemi o známých sektách, dalším cyklem byl výtah z encyklik počínaje encyklikou Rerum Novarum (1891) až k encyklikám Jana Pavla II. (Tertio Millenio Adveniente – 1994). Tématem následujícího roku bylo seznámení s Novým katechismem a dále stručné životopisy našich národních světců.

Snažili jsme se, aby zpravodaj měl co říci všem farníkům. Když do farnosti

postupně přicházeli farní vikáři, každý něčím do **Vzkříšení** přispěl, s každým byl uveřejněn rozhovor, každého jsme přivítali a zase se s ním rozloučili. Objevilo se i několik rozhovorů s našimi staršími farníky.

Zpravodaj se snažil v každém období církevního roku připomenout to důležité a potřebné pro celou farnost, spojovat ji, aby jako dobrá rodina věděla o všech svých akcích a úmyslech a aby se všichni její členové cítili „doma“ v domě Božím. I ze **Vzkříšení** je zřejmé, že naše farnost je živá a že se rozrůstá. Také děti za ta léta odrostly a v posledních letech se stále více chtějí ve zpravodaji uplatňovat. Přáli bychom si, aby i farníci více do zpravodaje psali, aby byl užitečný všem a aby také svou troškou přispěl k větší cti a slávě Boží.

Jarmila Neumannová

VZKRÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 47 - červen 2002

ČERVEN

je bezesporu měsíc velmi sympatický. Především proto, že je posledním měsícem školního roku a po něm následují prázdniny. Za druhé je to měsíc, kdy vrcholí jaro a začíná léto. Červen je také ze všech měsíců nejsvětější, neboť má nejkratší noci a nejdelší dny.

V červnu se objevují první plody našich zahrad a sadů – jahody, třešně, rybíz. Ale i po duchovní stránce je červen velmi bohatý. Třebaže jsou Velikonoce a Vánoce největšími slavnostmi liturgického roku, přesto i červen se může pochlubit „přehřší“ slavností. Není to samozřejmě pokaždé, ale bývá to často. Skutečný rekord nastal v roce 2000, kdy jsme s liturgií v červnu slavili 7 slavností (1.6. – Nanebevstoupení Páně, 11.6. – Boží Hod Svatodušní, 18.6. – Nejsvětější Trojice, 22.6. – Těla a Krve Páně, 24.6. – Narození sv. Jana Křtitele, 29.6. – Sv. Petra a Pavla, 30.6. – Nejsvětějšího Srdce Ježíšova) a v naší farnosti osmou slavnost 17.6. – výročí posvěcení našeho chrámu. Takovýto shluk slavností v červnu se vyskytne snad jedenkrát za století. Červen je mimo jiné věnován úctě Božského Srdce Páně a konají se v něm kněžská svěcení a primice. Je tedy červen opravdu duchovně bohatý.

Přátelé, přejí vám, abyste letošní červen prožili co nejlépe. Přejí vám hodně tepých a slunečných dnů, ale především to duchovní světlo a teplo, které vychází z Ježíšova Srdce, aby vás papsky Jeho lásky a milosrdenství naplnily až po okraj.

P. Marian OSB

- 1 -

Farní zpravodaj Vzkříšení vznikal, dá se říci, „v první vlně“. Dnes podobné časopisy vydává mnoho farností. Díky za zrození zpravodaje a za jeho další život patří především P. Klenerovi, panu Duchkovi, paní Jarmile a paní Hofmannové, která se starala o grafickou úpravu.

Zpravodaj si v naší farnosti získává stále více čtenářů. Proto se také s vytvořením farních webových stránek stal jejich součástí. K dispozici je webová podoba, ve které lze také vyhledávat i verze pro tisk. Vzkříšení dostalo v letošním roce novou fazonu, která tradiční médium – papírový časopis – a moderní web ještě více sblížuje.

Milí čtenáři, díky za váš zájem a podporu, za vaše příspěvky i nové podněty. Bez Vás by naše práce postrádala smysl.

Za redakční radu Helena Bartáková

■ ■ Z ALBÁNIE

Albánie krásná, odloučená?

Přestože toho již bylo u nás ve farnosti o Albánii řečeno poměrně hodně, připadl mi úkol, abych i já přispěl svou troškou do mlýna a napsal něco o naší velikonoční cestě do této země. Říkám-li „naší“, mám na mysli především otce Jana, který tam jel letos již potřetí vypomáhat se slavením velikonočních svátků, a poté Honzu Kotíka (bohoslovce z české koleje v Římě) a sebe, neboť nás dva vzal Jan na naše požádání s sebou.

Popravdě řečeno, nemám příliš chuť rozepisovat se o tom, co už stejně bylo řečeno dříve – že totiž sever Albánie je velmi hornatý a chudý, že společnost je silně patriarchální a rodově uspořádaná, že se lidé žijí především zemědělstvím, že jejich domy jsou prosté, že elektřina do nich sice zavedena je, ale že často vypadává, že v horách není mnoho silnic, jaké známe (asfaltovaných a rovných) a že střet této oblasti s brutálním kapitalismem západoevropského typu přináší mnoho patologických jevů. Ani bych se nechtěl dlouho zdržovat u popisu toho, co jsme den po dni dělali – že Jan sloužil mnoho mší, pokřtil asi čtyřicet lidí, že jsme byli na velkém počtu návštěv u sympatických a velice pohostinných lidí, že jsme šli na tři nádherné výlety do hor a že jsme se v pořádku vrátili domů.

Chtěl bych vám však spíše povědět o něčem, co v albánských horách na člověka dýchá ze všech stran, ale co jsem

„dokázal“ „odhalit“ a „pojmenovat“ až po návratu do Prahy – totiž o pocitu odloučenosti. Předeseílám ihned, že nemám ani v nejmenším na mysli odloučenost Albánie jako státu (způsobenou tím, že do mnoha zemí potřebují Albánci vízum), ani odloučenost žádného jiného „klecového“ typu a že odloučenost, o níž bych chtěl mluvit, nevnímám apriori negativně. Chci se o ní zmínit prostě jako o něčem, co mi připadá zajímavé. Myslím na odloučenost vzdáleností způsobenou charakterem

vysokých a nepodmaněných hor. Myslím na mnoho odlehlých míst přístupných pouze pěšky, na stavení, k nimž se z vesnice jde dvě hodiny. Pojem vesnice ovšem nemá stejný význam jako u nás – jedná se o

rozlehlou oblast, v níž jsou tu a tam roztroušeny nějaké chalupy. Ty jsou od sebe vzdálené dvě stě, tři sta nebo i třeba pět set a více metrů. Jedná se tedy do jisté míry i o odloučenost jednotlivých rodin, neboť každý „si dělá na svém“ a nechce-li, nemusí nikoho kromě své rodiny vidět po celé dny. Ano, v této odloučenosti je na vině i neschopnost či nechuť vzájemné spolupráce. V této souvislosti mi tane na mysli, jak jsme s tamějšími kluky hráli fotbal – každý si dělal, co se mu zachtělo, a nebylo možné prosadit ani nejzákladnější pravidla jako nedotýkat se míče rukou a podobně.

Můj pocit tamější odloučenosti měl ještě jeden významný důvod, jehož jsem se

již trošičku dotknul, a to onu „nepodmaněnost“ hor. V albánských horách si člověk připadá menší, více si uvědomuje svou závislost na počasí a na přírodě vůbec. Není to jako v Alpách, kde jsou na mnoha a mnoha místech horské chaty, kam se může člověk kdykoliv schovat a zapomenout na to, kde je. Albánské hory jsou neustále „s ním“ a nelze je nikterak vypustit ze svých kalkulací. Díky tomu má, myslím, člověk do jisté míry blíže k pokoře a nemůže tak „snadno“ jako u nás nabýt

domnění, že „poručí větru, dešti“. Ale na druhou stranu může dojít (a dochází) k druhému extrému – k neuvědomění si váhy vlastního jednání, k pocitu, že horám se nemůže nic stát. Kdo viděl ta moře odpadků obklopující albánské vesnice, ten ví, o čem mluvím.

Závěrem chci už jenom říct, že jsem za možnost navštívit Albánii a toto všechno vidět vděčný, a děkuji Janovi, že mě vzal s sebou.

Vojtěch Pleskot

Tradiční poděkování

Jak praví autor článku o velikonočním putování na sever Albánie, o našich cestách do těchto míst – ať už velikonočních či jiných – toho bylo řečeno a napsáno už opravdu dost.

Ale říkává se, že díky nikdy dost není. Ono to jistě platí obecně, ale v případě velikonoční finanční pomoci, kterou jsme tamějším chudým farnostem letos mohli dovézt, obzvlášť. Díky štědrosti dárců se totiž podařilo nasbírat celých 3.000 Euro. V této částce je obsaženo nejen to, co se vybralo při "misijním jarmarku" a "albánských perničkách", a to, co vydělaly "albánské kalendáře" (tyto aktivity tvoří necelou polovinu částky), ale i dary několika rodin a jednotlivců, z nichž některé byly opravdu nezanedbatelné...

Proto všem Vám, kteří jste jakkoli přispěli, a to nejen finančním darem, ale i jakoukoli jinou pomocí, opravdové, upřímné a především velké díky. A nemenší dík i Vám, kteří jste nás opět provázeli svými modlitbami.

P. Jan Houkal

■ ■ Z KOSOVA

V Kosovu jsme už tři měsíce a čas tu neskutečně rychle ubíhá. Často ani nevíte, co je za den. Stále se opakují služby, pohotovosti a zejména patrolovací činnost. Mise v Kosovu není příliš akční či dobrodružná. Má v první řadě mírový charakter a naším úkolem je dohlížet na dodržování bezpečnosti a na bezproblémové soužití zejména kosovských Srbů a Albánců.

V našem prostoru odpovědnosti v drtivé většině převládá albánské obyvatelstvo, máme tu jen jednu srbskou vesnici, kde žije asi osm obyvatel srbské národnosti převážně důchodového věku. Tudíž zde nejsou téměř žádné incidenty

etnického charakteru. Kosovští Albánci velmi dobře vědí, že jakýkoli incident z jejich strany by je mohl velmi poškodit v očích světové veřejnosti. Vypjatější situace panuje v severní části Kosova, zejména v oblasti města Mitrovica, kde žije početná srbská menšina. Asi jste měli možnost sledovat informace o nepokojích, které tam propukly v plné síle před velikonoce. Bohužel zde došlo k mnoha zraněním a několika obětem na životech.

K našemu poslání patří i monitorování běžného života místních obyvatel bez ohledu na národnost a náboženskou příslušnost. Bída je zde opravdu velká a těžko představitelná. Zejména v horských

oblastech najdete domy uplácené z hlíny, kde lidé žijí v jedné místnosti s domácími zvířaty, a kde děti jsou na posledním místě, protože nepřinášejí žádný zdroj obživy.

Před Velikonoce jsme jednu takovou rodinu navštívili. Matka je samoživitelkou a pečuje o šest dětí, z nichž většina je fyzicky či duševně postižena. Sociální pomoc od státu je naprosto nefunkční a rodina žije z výplaty nejstaršího syna, který jako jediný pracuje. Po návštěvě rodiny se nám se souhlasem velitele českého kontingentu podařilo mezi vojáky uspořádat finanční sbírku. Do Velikonoc jsme shromáždili několik set euro, za které jsme nakoupili trvanlivé potraviny, oblečení, obuv a nový kuchyňský sporák. Zbytek peněz posloužil na splacení dluhu za mouku, který rodina měla. Možná si

řeknete, že je to jen kapka v moři chudoby, která se na nás ze všech stran valí. Ano, je to jen nepatrná kapka, ale přál bych vám vidět tu radost v očích matky. Ten moment překvapení a nelíčené a upřímné radosti. I nás hřál dobrý pocit. Pocit z toho, že můžeme pomoci a také, že naši vojáci mají dobré srdce a pěknou dávku sociálního citění.

Také strašnická farní charita má na pomoci v Kosovu svůj velký podíl. Pro nepohyblivého chlapce z této rodiny se jí podařilo v rekordně krátkém čase zajistit mechanický vozík. Rád bych touto cestou chtěl poděkovat zejména ředitelce Farní charity Markétě Mocové za nevšední ochotu a také všem ostatním, kteří se na této, pro nás důležité pomoci, jakkoli podíleli. Pán Bůh zaplať.

Váš jáhen Vladimír, t.č. na cestách

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ VELIKONOČNÍ DÍLNA

Zprávu o letošním dopoledním velikonočním zdobení vajíček a pletení pomlázek pro malou účast neměl ani kdo napsat. Pan Krejčí smutně seděl nad připravenými vrbovými proutky na pomlázky a kluci nikde. Nakonec přišli aspoň Kamarádovi. Vloni se pro velký zájem pletlo ještě v sobotu. Háčkovat vajíčka se učily jen Maruška s Petrou a paní Kozlová. Zbyla spousta vejdunků připravených na zdobení voskem a kukuřičným šustím, něco si zkusila ještě Verunka a Hanička s maminkou Ivou.

Chyba asi byla, že jsem informaci napsala jen jako dětskou akci, přitom by si možná přišli na své i dospělí. Příště se polepším a pozvu Vás všechny. 😊

Lída

■ ■ KŘÍŽOVÁ CESTA NA PETŘÍNĚ

Prožívání Velikonoc začíná být v naší farnosti neodmyslitelně spojeno i s velkopáteční křížovou cestou na Petříně, které se účastní především děti, které mají na Velký pátek prázdniny. Letos se u 1. zastavení sešlo po 11. hodině asi 30 lidí. Pro děti měl Petr Šimůnek, který pobožnost křížové cesty vedl, připraveny lístečky s modlitbou pro jednotlivá zastavení. Díky této modlitbě jsme si mohli všichni lépe uvědomit souvislost mezi cestou, kterou šel Ježíš na Golgotu a tím, jak ho můžeme v našem životě následovat dnes. Po pobožnosti křížové cesty jsme všichni sjeli lanovkou na Újezd, kde jsme se rozloučili. Lída ještě zašla s některými dětmi na tradiční velkopáteční horký čaj.

Jana Hadravová

■ ■ HORY – MARIÁNSKÁ

Letošní zimní táborovou hru, jsme se rozhodli pojmout poněkud netradičně... vzali jsme to z opačného konce a bez vědomí dětí otočili klasický herní princip. Hra to byla vskutku křesťanská, neboť jejím cílem nebylo ani tolik získávat, jako rozdávat...

Mnozí z vás jistě znáte legendu O čtvrtém králi, který na rozdíl od svých třech druhů nedošel se svým pokladem do Betléma, ale všechno co měl rozdál potřebným... cestou se zdržel, přišel pozdě... tak pozdě, že nezastihl Ježíše v jesličkách, ale na kříži... a jeho pokladem se stala kapka Kristovy krve, která mu padla do dlaně...

...a právě v roli tohoto krále děti celý týden putovaly. Setkaly se s nemocným a slepým člověkem, ve stopách Mojžíše procházely Egyptem a osvobozovaly otroky, pomáhaly chudé rodině... Soustředování se na rozrůstání svého pokladu odvádělo pozornost od části hry, ve které tento poklad mohly využít na pomoc druhým, a která byla klíčová (viz výše ☺).

Hra splnila očekávání a dopadla vskutku biblicky – první se stali posledními a poslední prvními...

Co se týče počasí, musíme říct, že bylo téměř ideální... ovšem ne pro toho, kdo plánoval o jarních prázdninách lyžovat – široko daleko po sněhu ani památky. Ale i

takové počasí se musí umět využít a naše využití mělo podobu například celodenního výletu na Plešivec, který děti, i přes obrovské množství kilometrů, zvládly bravurně. Ani toho lyžování jsme se ale úplně nevzdali a lyže alespoň dvakrát provětrali na sjezdovkách na Klínovci (kam nás Lída s Peterem a Pavlem obětavě vozili), pokrytých pruhem technického sněhu.

Na závěr, avšak v neposlední řadě, bychom rádi poděkovali za modlitby, kterými jste nás po celý týden provázeli. Zajisté i díky nim, byly jediné lékařské zákroky, které jsme museli provádět, zubařské, a naštěstí se všechny týkaly dobrovolně se kývajících mléčných zubů. Jediným dalším bylo ošetřování, v zápalu boje získaného, modrého monoklu modrooké Dominičky.

Jana a Bára

■ ■ ■ ZE SETKÁVÁNÍ SENIORŮ

Senioři z naší farnosti se pravidelně scházejí každé druhé úterý v měsíci od 10 hod v učebně.

Zahájení je společnou modlitbou, pokračuje volná debata přítomných, program není stanoven. Lze si připravit vlastní názor nebo nejasnosti, např. z Písma sv. a křesťanské literatury. Duchovním rádcem je přítomný otec Vladimír Kalík, se kterým může každý o těchto věcech diskutovat a získávat vědomosti.

Přichází mezi nás i zajímavá osobnost, pan dr. Žemlička, rád by se dožil, dá-li Pán, 24.12. t.r. stých narozenin. Jeho životním krédem je slovo Boží, naděje a víra, láska Kristova. S úžasným elánem cituje statě z Bible. Z osobního života vzpomínal na setkání s císařem Františkem Josefem, uvítací básničku dosud nezapomněl, v první republice na setkání s T. G. Masarykem a na vynikající teology té doby. Cituje řečtinu i latinu. Pochází z právnické rodiny, za dlouhověkost vděčí skromnému životnímu stylu, skromné zdravé stravě, na prvním místě víře v Boha.

Pro každého seniora jsou dveře učebny otevřeny a je srdečně vítán. Paní Lída je hostitelkou a organizátorkou akce i pohoštění. Setkání bývá do 12 hod.

Marie Beková

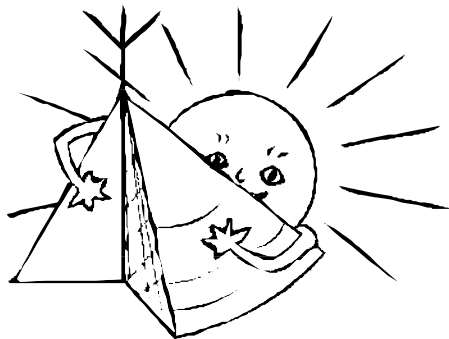
■ ■ ■ ...OD LÍDY

Milé děti,

Březen, měsíc knihy – tento nápis jsme za mých mladých let každoročně četli celý měsíc na nástěnkách ve škole. Pravidelně jsme navštěvovali místní knihovnu, každý dostal Průkaz čtenáře a mohl si půjčovat knížky jakéhokoli žánru, jen ne s náboženskou tematikou.

Naší dětské farní knihovně přibyly další hodnotné a zajímavé, mládeži a dětmi oblíbené, tituly, i náboženské, a do učebny skříň zakoupená právě pro vaše knížky. I když není právě březen, můžete si v kteroukoliv neděli dopoledne, kromě prázdnin, přijít něco vybrat. Paní Lea vám jistě ráda poradí, co pěkného si půjčit, protože knížky pro vás vybírá právě ona, velká čtenářka. Průkaz jako my nedostanete, ale vyplníte evidenční lístek, který podepíšete i rodiče. Sem se vám budou knihy zapisovat. Půjčovat si je můžete i po náboženství, ale vždy se souhlasem paní Lei, kněžní nebo jiné pověřené osoby, která vám vybranou knihu na evidenční lístek zapíše.

A když knížka vážně bude dost dobrá, napište o ní krátce do Vzkříšení. Na doporučení od vás si ji určitě rádi půjčí i další kamarádi.

■ ■ CO SE CHYSTÁ

■ Pro děti

První svaté přijímání a Dětský den v neděli 1. června

Devět dětí naší farnosti toto sváteční nedělní dopoledne při dětské mši svaté poprvé slavnostně přistoupí ke svatému přijímání. Na oslavu je pro ně a pro všechny děti i kamarády odpoledne od 15 hodin pořádán Dětský den. Pokud bude hezky, opět jako každoročně na hřišti gymnázia Minerva, postranní vchod z ulice Krupská. Pokud bude pršet, v tělocvičně ZŠ Brigádníků, zde je nutné přezutí. Připravte se na soutěže ve Stínadlech, fotbalový zápas a malování na trička. Chybět by neměla ani tradiční „Jendova zmrzlina“.

Na pouť k Pražskému Jezulátku

na poděkování za uplynulý školní rok se letos vypravíme v pondělí 23. června. Od 16 hodin zde bude P. Jenda sloužit mši svatou. Sraz je buď v 15 hodin před farou nebo v 15,45 hod před kostelem Panny Marie Vítězné, u Pražského Jezulátka. Těší se na nás i P. Šleich, který nám jistě po mši svaté jako už tradičně něco zajímavého ukáže. Nechme se překvapit.

■ Pro všechny

Farní úklid

Plánujeme v pátek 24. května odpoledne od 14 hodin nebo v sobotu 25. května dopoledne, pokud Vám vyhovuje, můžeme začít hned po ranní mši svaté, ať jsme brzy hotovi. Podzimní úklid, který jsme rozložili do dvou dnů, se zdá, že se osvědčil. Ne snad pro to, abyste přišli pracovat po oba dva dny, ale každému vyhovuje jiný termín. Práce je dost na kostele i venku. V sakristii je opět rozpis prací, kam se můžete zapisovat, jak byste rádi pomohli. Předem moc děkujeme.

Na všechny se těší Lída

■ ■ DO FARNÍ KUCHAŘKY

Na přání některých farníků zveřejňuji originální albánské recepty, podle kterých jsme letos s dětmi pekli „albánské perníčky“.

Sladké: Gurabia

- 5 vajec
- mouka (nevím jaká, oni ji vůbec nerozlišují, mají jen jeden druh)
- miskou cukru
- kelímek bílého jogurtu
- skleničku oleje
- 1 prášek do pečiva

Z těsta se dělají malé koláčky a to se pak peče v troubě. Je to jedna velká improvizace a fantazii se meze nekladou. Zkuste to třeba nějak vylepšit a uvidíte.

Slané: Buke - místní chlebové bochánky

- 1kg polohrubé mouky
- 1l teplé vody
- 1polévková lžičce soli
- 1lžičce kvasnic

Jedná se o množství na jeden velký chleba, ale asi to půjde udělat i na malé bochánky. Zamíchat a nechat kynout přikryté utěrkou v teple asi hodinu, pak udělat bochánky a dát do trouby a upéct. Před upečením ty bochánky nechte asi 15 minut odstát. Tady to asi také bude potřebovat trochu fantazie a hlavně se toho nebát.

Tak hodně štěstí a dobrou chuť!

■ ■ ■ PŘEMÍTÁNÍ O FARNOSTI III.

(z knihy: Balík, J.: *Na cestě s mladými – O službě mladým lidem*, Praha: Paulínky, 2004)

Motto

„Farnost, církev, neobnovíme akcemi, ale opravdovou láskou mezi jejími členy.“

Církev – domov

Slovo církev – ecclesia – znamená společenství, znamená, že je církev svoláním, shromážděním. A farnost – parochia – je společnost těch, kdo jsou cizinci, běženci bez domovského práva. Tedy základní označení v církvi v sobě nesou náboj něčeho útěchyplného, naplněného ovzduším blízkosti a bezpečí. Více než o nějaké označení struktury se jedná o vyjádření podstaty. Církev je domovem, místem bezpečí, klidného spočinutí a radosti. Přijdu-li do církve, zcela pochopitelně a oprávněně očekávám přijetí. „Církev je příslibem domova. Kdo našel církev, našel cestu domů,“ říká kardinál Schönborn.

Toto Ježíšovo svolání shromáždění si bylo vědomo své podstaty již v době prvotní církve: „Setrvali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách...“ (Sk 2, 42nn) A víme, že o prvních křesťanech lidé říkali: Podívejte se, jak se milují.

Na kvalitě lásky mezi učedníky Ježíš postavil i evangelizaci: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“ Jan 13,35

Je dobré si povšimnout, s jakými obtížemi a nebezpečími se setkáváme při vytváření křesťanské komunity.

Vnitřní

Především se jedná o **všudypřítomné pokušení nelásky**. Nesvornost, hluboké rozdělení, pýcha představují zcela zásadní torpédování Kristova společenství. A „kde chybí společenství, tam se v církvi množí rakovinné buňky.“ (NGUYEN van THUAN, F. X.) „Bez silné lásky nemůžeme být svědky naděje! I když jsme v náboženství odborníky, existuje vždy riziko, že máme sice teorii lásky, ale neumíme dostatečně milovat. Jako lékař, který je odborník, ale neumí jednat laskavě a srdečně.“ (Nguyen van Thuan)

Církev je příslibem domova. Kdo našel církev, našel cestu domů.
Kde chybí společenství, tam se v církvi množí rakovinné buňky.

Budovat společenství, stát se protagonistou komunity, to vyžaduje nepřetržitou konverzi vlastního života. Společenství není nikdy hotovou záležitostí, jde o stavbu s názvem život a ta vyžaduje neustálé investice. Není tedy divu, že se mnozí křesťané podvědomě **bojí námahy**. Je to jakýsi strach z toho, že Ježíš je náročný přítel.

Nemalým pokušením je **aktivismus**, který láká dívat se na církev očima současné společnosti. Hodnotit úspěch podle výkonu, podle momentální pragmatičnosti. Číhá zde velké nebezpečí, že budeme více Kristovými manažery, než milujícími lidmi. Na toto nebezpečí ukazují někteří velcí mužové církve, naši současníci. Christoph kardinál Schönborn píše: „Církev se přespříliš chápe jako dílo lidské a příliš málo jako místo milosti.“

Stále platí to, co Ježíš ukázal učedníkům, když je svolal, aby pozorovali chudou vdovu. Bude třeba si neustále připomínat, že „to nejdůležitější na ní (církvě) zůstává neviditelné, tak jako bylo neviditelné božství Krista putujícího po zemi a bylo přístupné jen ve víře“.

Vnější

Současná civilizace vyspělých zemí je velice materialistická a povrchní. Na člověka útočí nepředstavitelné množství vjemů, impulsů a informací. V této mediální době je jedinec vystaven velkému nebezpečí **ztráty vnitřní svobody**. Není snadné se v takové době stát a zůstat nositelem poselství evangelia a udržet se na výši duchovního života. Svět evangelium odporuje. K tomu je potřeba připojit náročnost studia a zaměstnání. Proto se zázemí společenství zvláště pro mladé lidi jeví jako nesmírně důležité. Jean Vanier, zakladatel pozoruhodného církevního hnutí, říká: „Před svůdnými silami moderního světa nemůžeme obstát sami. Když zůstaneme sami, může se nám stát, že ztratíme vše, co je v nás lidské.“

■ ■ ■ MARIINA LEGIE

Životopis Franka Duffa,

zakladatele Mariiny legie, napsal P. Robert Bradshaw.

Úvodní výrok zakladatele: „Kéž by se každý legionář jen na minutu denně modlil před mapou světa.“ Tato kniha vyšla v anglickém originále r.1985, poté byla z němčiny přeložena do našeho mateřského jazyka.

■ 1. Díl: Zrání a význam F. Duffa pro církev

Historie předků Franka Duffa začala někdy v roce 1847, kdy v Irsku v důsledku neúrody začala velká bída, akutně se musely řešit sociální problémy s výdejem jídla, především ve veřejných chudobnicích.

Dětství F. Duffa, výchova až v takovou zralou osobnost, jakou známe z pozdějších dob, probíhala v rámci instinktivního pocitu, že Boží přítomnost je něco skutečného a přirozeného. Staletími zkoušené Irsko znalo jen jeden výkřik: „Staň

se svatá vůle Boží!“ Charakter Franka by se dal vyjádřit tak, že byl dosti plachý a tato plachost se časem změnila v přívětivost a mírnost. Za svého mládí byl obyčejný, spíš průměrný katolík a k matce Boží měl spíš sentimentální vztah. Roku 1818 se mu dostala do rukou knížka sv. Ludvíka z Montfortu „Pravá Mariánská zbožnost.“ Ta však na něj neudělala zvláštní dojem, až když ji přečetl podruhé. Zpětným pohledem se přesvědčujeme, jak byl

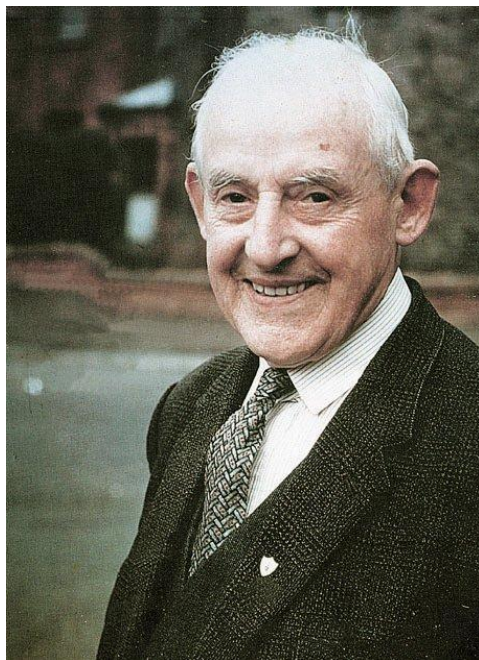
postupně připravován pro své veliké poslání. Měla-li Maria plán a potřebovala-li někoho, od koho se dá hodně očekávat, pak to byl právě on se svojí zbožností, neustálou modlitbou, pokorou a úžasnou trpělivostí. Byl to člověk, který se rodí jednou za celé generace. Skutečnost, když se mu něco nedařilo, něčemu nerozuměl, přičítal svým nedostatkům a mezerám ve svém vědění. Upřednostňoval modlitbu, duchovní četbu a liturgii a říkal, že se vše musí ochutnat víckrát, až v člověku milost Boží skrze Neposkvrněnou dozraje a vydá plody.

Velký vliv na Franka měla často opakovaná návštěva jednoho cisterciáckého kláštera a každodenní život mnichů spočívající v modlitbě, pokání a dlouhé setrvání v mlčení, aby se vytvářela dobrá atmosféra ke kontemplaci. Zde si zapůjčil knihu „Poznání Marie“, která kladně poznamenala jeho další duchovní růst. Říká: „Vzal jsem knihu a začal ji hned číst. Byl jsem velmi vzrušen, protože to bylo přesně to, co jsem hledal.“ Díky této knize viděl, že matka Boží je klíčem ke všemu. Ježíš uskutečnil spásu a Jeho plán zahrnuje Její spoluúčast. A už viděl svůj další úkol. Maria musí být správně hodnocena, její kult musí být šířen.

Při pohřební řeči řekl kardinál O'Fiacha krom jiného: „O tomto pokorném, prostém dubliňanovi se říká, že je to člověk, který ve 20. stol. prokázal životu katolické církve největší službu.“

Všechno začalo jeho osobní svatostí, jeho nakažlivou vírou a jeho závislostí na Marii. Podařilo se mu v aplikaci teorie služby laika v církvi předběhnout II. Vatikánský koncil. V jedné proklamaci

říká: „Církev není jen shromážděním jednotlivců.“ Zvláště mu na srdci ležely některé soc. skupiny lidí. Byli to mladí, nemocní, osamělí, zahraniční studenti, prostitutky, vlažní katolíci, bezdomovci, aj.

Zakončil bych první část jeho třídílného životopisu citací z jeho myšlenkově vyzrálé „Příručky Legie“:

„Boj Legie o duše musí začít v srdci každého jednotlivého legionáře. Je třeba vítězně vybojovat zápas s pýchou a sobectvím vlastního srdce. Je to strašný zápas, který nás zbavuje sil pro celý život. Kdo se učiní závislým na Marii a vytrvá, našel nejlepší a nejschůdnější cestu k pokoře.“

Francesco

■ ■ ■ MLÁDEŽI ČTĚTE, ČTĚTE, ČTĚTE

Uvádíme seznam nových knih v naší farní knihovně, nedávno vydaných, které si můžete vypůjčit v neděli ve farní kavárničce nebo ve středu a v neděli v knihovně v I.patře fary. Takové knihy by měl přečíst každý mladý, ale zajímavé jsou pro každý věk.

V	45	CLOUD, Henry – TOWSEND, John	Hranice v chození	Jak správně hledat životního partnera
V	46	CLOUD, Henry – TOWSEND, John	Hranice v manželství	Vytyčit meze a stanovit důsledky
V	47	CLOUD, Henry – TOWSEND, John	Děti a hranice	Hranice ve vztahu k dětem
V	48	CLOUD, Henry – TOWSEND, John	Jak vychovat báječné děti	Co poskytnout svým dětem
V	49	CLOUD, Henry – TOWSEND, John	Prosím tě, mami	Vliv matek
V	50	LEMAN, Kevin	Na otci záleží	Dcera potřebuje otce
V	51	LEMAN, Kevin	Jak se naučit říkat ne	Zdravá sebeúcta
V	52	CHAPMAN, Gary	Pět jazyků lásky	Jazyk lásky pro druhého
V	53	CHAPMAN, Gary	Manželství, po jakém jste vždy toužili	Dobré manželství
V	54	CHAPMAN, Gary	Čtyři období manželství	O manželství
V	55	CHAPMAN, Gary	Děti a pět jazyků lásky	Dětský jazyk lásky
V	56	CHAPMAN, Gary	Pět jazyků omluvy	Jak se omluvit
V	57	CURTIS, Brent – ELDREDGE, John	Na cestě	Hlubiny našeho srdce
V	58	ELDREDGE, John a Stasi	Úchvatná	Tajemství ženské duše
V	59	ELDREDGE, John	Pozor! Srdce muže	Tajemství srdce muže
V	60	JAYNESOVÁ, Sharon	V krajině ženských snů	Obnova ženské spirituality
V	61	PARROTOVI, Les a Leslie	Zachraňte své manželství	Jak předcházet krizím v manželství
V	62	DOHERTY, William J.	Kdo koho vychovává?	Rodičovská autorita
V	63	CAMPBELL, Ross	Potřebuji tvou lásku	Pro dítě nejdůležitější je láska
F	304	CRABB, Larry	Rozbité sny	Proč Bůh neplní naše sny
F	305	CRABB, Larry	Přibližte se k Bohu	Nová cesta k Bohu
N	101	RŮTOVÁ, Jana	Současná pastorace rozvedených	Studijní texty KTF UK a pastoračního střed.

■ ■ ■ PŘÍLOHA ZPRAVODAJE

■ ■ FOTOGALERIE PASTORAČNÍ RADY

P. Jan Balík

Pavel Reumann

Markéta Mocová

■ ■ KARTIČKA DUCHOVNÍ POMOCI

Připravili jsme pro vás přílohu v podobě kartičky, kterou si po vystřihnutí můžete vložit do peněženky pro případ, že by se vám stala nehoda a bylo by nutno vyhledat kněze, který by vám mohl udělit svátost smíření a pomazání nemocných.

**Přeji si a prosím, aby
v případě vážného zranění,
vážné nemoci nebo v nebezpečí
smrti byl ke mně zavolán
římskokatolický kněz.**

Děkuji

Jméno:

■ ■ FOTOGALERIE PASTORAČNÍ RADY

Karel Duchek

Milan Moc

Eduard Krajník

Helena Bartáková

Martina Hlaváčová

Jana Vachulová

In case of serious injury, sickness or near death,
call a Roman Catholic priest.

Thank you

Ich wünsche, dass im Fall einer schweren
Verletzung oder einer schweren Krankheit und im
Todesgefahr ein römisch-katholischer Priester zu mir
gerufen ist.

Vielen Dank

Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí
Panny Marie Praha – Strašnice

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

■ ■ PRAVIDELNÉ AKTIVITY

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Společná modlitba růžence	½ hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30)	
Živý růženec	každé první pondělí v měsíci	
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před každou mší svatou	
Osobní rozhovor s knězem a návštěva nemocných	dle domluvy	
Adorace	každý třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Modlitební skupiny	společenství matek	pondělí po mši sv.
	společenství žen Effatha	čtvrtek po mši sv.
	Lectio Divina	první sobota v měsíci od 20.00.
Katechismus – diskuse pro dospělé	středa po mši sv.	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 8. třída	čtvrtek 16.00
Mládež	13 – 17 let	neděle po večerní mši sv.
	20 let	pátek po mši sv.
Setkání ministrantů	jednou za měsíc	
Farní charita	poslední úterý v měsíci po mši sv. v učebně	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.00
	ve farní kavárně	8.00 – 11.45
Chrámová skupina ΚΑΛΟΚΑΖΗΤΙΑ	zkoušky v neděli od 9.15	
Mateřské centrum	středa od 9.30	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10.00	
Sportovní odpoledne	sobota od 15.00	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.30	
Úklid kostela	každé pondělí od 14.00	

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

...Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba...

...klečet u Pánových nohou

Když se k Tobě modlím, není dokonce ani nutné říkat Ti při tiché modlitbě něco v duchu, stačí s láskou setrávat u Tvých nohou, hledět na Tebe, obdivovat Tě, soucítit s Tebou, odevzdávat se Ti, toužit po Tvé slávě, po Tvé útěše a Tvé lásce, přát si Tě spatřit, prostě zakoušet vše, co člověku vnuká láska.

Karel Foucauld

Modlitba je kontemplace pohledu, jímž na nás hledí Bůh. Je to vnitřní postoj člověka, který se vystavuje Božímu pohledu, vědom si toho, že má v Božích očích velkou cenu a že Bůh v něm vidí milovaného syna.

Být jako Marie z Betánie, která nám říká, že modlitba, to je především prodlévat s Pánem prostě a jednoduše proto, abychom s ním byli. Žádný jiný motiv, jiný cíl ani jiný důvod modlitba nemá.

Jde o to, naučit se „ztrácet“ čas kvůli Pánu a s Pánem, říkat mu, že ho máme rádi a radovat se z toho, že jsme s ním.

(F. Ceragioli, Sedm žen z evangelí)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha - Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: janbalik@gmail.com

www.farnoststrasnice.cz